

Sophie Redmond (1907-1955)

Portretliefhebbers onder de trouwe lezers van *Medisch Contact* zullen ditmaal even verrast zijn als de bijschriftschrijver toen hij het portret van Sophie Redmond ontving. Het overgrote deel zal zich herkennen in de eerste reactie die bij zo'n verrassing hoort: "Nooit van gehoord!" Gewoonlijk laat men bij die uitroep wijsselijk in het midden of de gesignaleerde lacune in kennis een diskwalificatie betekent voor de sprekende of voor de besproken partij, al heeft degene die voor deze verrassing zorgde daar zelf ongetwijfeld zo zijn of haar gedachten over. Zonder in de defensieve toon van een geschonden narcisme te vervallen, kunnen voor de onbekendheid met Sophie Redmond ten minste drie verklaringen worden aangedragen.

De eerste verklaring betreft de vaker geuite klacht (zie MC nr 19/1995, blz. 594 over Henny Verhagen), dat de biografica van vrouwelijke artsen bij (alleen vroegere?) redacties van medische periodieken kennelijk minder welkom waren, of, erger, gewoon niet werden aangeleverd. Ook voor dit levensverhaal van Sophie Redmond bood alleen *Vrouw en Gezondheidszorg* uitkomst, ditmaal met een bijdrage van Liesbeth Babel (oktober 1992).

De tweede verklaring moet worden gezocht in de incongruentie die onze in doorsnee toch al schaarse kennis van het koloniale medische verleden vertoont, waar het gaat om Oost- en Westindische aangelegenheden. Paramaribo en Batavia vertoeven op verschillende niveaus van ons historisch bewustzijn, met alle gevolgen van dien, ook voor de biografie van Sophie Redmond.

De derde verklaring moet gezocht worden in de criteria die gewoonlijk worden gehanteerd om iemand in de galerij van prominenten te plaatsen. Daarin scoren een medische opleiding aan de Geneeskundige School van Paramaribo, de bemoeienis met de inlandse genees-

kruidencultuur en de produktie van toneelstukken in het Sranangtongo nu eenmaal minder dan een verblijf in 'centres of excellence', grensverleggend speerpuntonderzoek en het bereiken van de Olympus van de huidige top-tien van internationale medische periodieken.

Voor Sophie Redmond waren er belangrijker en urgenter zaken. Geboren op 14 januari 1907 in Boven-Suriname, wist zij met "een ontembaar doorzettingsvermogen", dat haar belangrijkste karaktertrek zou blijven, door te dringen tot de universiteit, waar zij in 1935 haar artsdiploma behaalde. Sindsdien zette zij zich met een diepgeworteld sociaal en cultureel engagement in voor de emancipatie van de Surinaamse vrouw, voerde zij een aanhoudend pleidooi voor de wetenschappelijke bestudering en hogere waardering van de inlandse geneeskruidencultuur, vatte zij de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding ter hand met een medisch vragenuurtje voor de Surinaamse radio, manifesteerde zij zich in 1950 op het politieke toneel met een eigen onafhankelijke partij (die overigens geen zetel veroverde) en gaf zij uiting aan haar opinie over actuele zaken door het schrijven van toneelstukken. Haar privé-leven bleef bij dit alles op de achtergrond; haar biografie Babel meldt alleen haar huwelijk in 1941 met Emile Monkou. Anders was dit met haar christelijke levensovertuiging: niet zonder reden verscheen een bundeling (door Thea Doelwijf) van enkele toneelstukken bij het dertigjarig bestaan van de Young Women's Christian Association in Suriname.

Sophie Redmond, de Surinaamse Catherine van Tussenbroek (MC nr 24/1995, blz. 763), overleed in 1955. •

prof.dr M.J. van Lieburg

Voorplaat: foto van een schilderij vervaardigd door Toos Koedam uit Amsterdam.